

تاریخ ادبیات

۱- تاریخ ادبیات ایران*، ادوارد براون، ترجمه غلامحسین صدری افشار، مروارید،

۱۳۵۱، ۳۲۸ صفحه.

تاریخ ادبیات ایران کتابی است که در درس های تاریخ ادبیات اغلب به عنوان متن کمک درسی استفاده می شود. ترجمه متن بیانی ساده دارد و قواعد زبان فارسی در آن رعایت شده است. ترجمه کتاب از نظر به کارگیری اصطلاحات و واژه های تخصصی مطلوب است. زیرا مترجم با موضوع و مسائل ترجمه آشناست و سعی کرده متن را به شکلی منقح ترجمه کند و اصطلاحات را بجا و درست به کار برد. همچنین مترجم با افزودن تعلیقات و حواشی کمک فراوانی به خوانندگان نموده است

کتاب تاریخ ادبیات ایران از جهت استفاده از منابع مرتبط با موضوع غنی است و تعلیقات مترجم نیز بر غنای متن افزوده است. با توجه به منابع مورد استفاده، طرز استناد و ارجاعات کتاب درست است و اشکالی ندارد، مگر اینکه در منبع اصلی اشکال و نادرستی ای باشد.

محتوای متن کتاب برای تدریس جامعیت ندارد؛ چراکه با توجه به واحدهای درسی، مطالب کتاب در بعضی قسمت‌ها (مثلاً تاریخ ادبیات ۲) زیاد و در برخی قسمت‌ها کم است و این کتاب بیشتر حالت مرجع دارد. بنابراین از لحاظ تدریس برای دانشجو چندان مناسب نیست. ولی اساتید می‌توانند از آن بهره‌گیرند و در حاشیه به عنوان مرجع استفاده شود.

روش تدوین کتاب تذکره‌ای و در آن شیوه خاصی که در تاریخ ادبیات‌های غیر موضوعی و عمومی معمول است به کار گرفته شده است. برخلاف کتاب‌های دیگر نظیر **تاریخ ادبیات** هرمان اته و یان ریپکا که نظم موضوعی دارد.

اطلاعات و داده‌های متن متعلق به نزدیک به ۹۰ سال پیش است. از این رو کتابی روزآمد نیست و امروزه منابع بهتر و نسخ تصحیح شده متونی که از آنها بحث شده به همراه اطلاعات دقیق‌تر در اختیار است.

در مجموع این کتاب هرچند دارای ضعف چندانی نیست، اما از این حیث که داده‌ها و اطلاعات آن کاملاً به روز نیست و امروزه منابع بهتر و نسخ تصحیح شده دواوین اشعار و متون در دسترس است و نیز به لحاظ ناکافی بودن مطالب آن برای تدریس و عدم مطابقت آن با سرفصل‌های شورای عالی برنامه ریزی مناسب تدریس نیست و اغلب صاحب نظران بر اینکه این کتاب می‌تواند به عنوان مرجع فرعی مورد استفاده قرار گیرد، تأکید نموده‌اند.